

Kaupunginhallitus

---

611 § Lausunto ympäristönsuojelulain muutosesityksestä

Ympäristöministeriö on 15.11.2012 pyytänyt lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi ympäristönsuojelulaiksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi.

Lausuntopyyntö:

Liite

Ympäristönsuojelupäällikkö:

”Lausunnonantajia pyydetään kiinnittämään erityistä huomiota lakiehdotuksen lukuihin 2 (yleiset velvollisuudet 11 §), lukuihin 4 -8 (40,56,59,74,88 ja 89 § sekä sähköinen tiedottaminen) sekä lukuihin 18 ja 20 valvonta (165, 166 ja 200 §). Lausunnot tulee toimittaa viimeistään 7.1.2013 mennessä.

Lakiuudistukseen sisältyy lain kokonaisvaltainen läpikäynti niin, että aikaisemmin tehtyjä muutoksia ja lisäyksiä on muokattu omiksi pykälikseen. Tämä on lain käytön kannalta hyvä ratkaisu ja helpottaa sen soveltamista.

Kunnan kannalta myönteisiä uudistuksia ovat valitusten ohjaaminen suoraan Vaasan hallinto-oikeuteen entisen kuntakierroksen sijaan. Tämä vähentää turhaa työtä kunnissa ja yhtenäistää käytännöt muiden valitusasioiden kanssa. Myös kuulutus ja kuulemismenettelyssä olisi tietyissä tapauksissa mahdollista käyttää kevyempää menettelyä kun kyse olisi pienistä täsmennyksistä lupa-asioissa.

Lakiin ollaan lisäämässä pykälä jolla luontoarvot otettaisiin paremmin huomioon lupamenettelyssä. Säännös on kuitenkin epälooginen, sillä sitä esitetään sovellettavaksi valtion lupaviranomaisen harkinnassa olevissa lupa-asioissa. Kunnan viranomaisen harjoittaa vastaavaa harkintaa nykyisin maainesasioissa ja se on tarpeen myös esimerkiksi maanläjitysalueiden tai tuulivoimaloiden luvittamisessa.

Lupamenettelyä oltaisiin muuttamassa niin että rekisteröitävää toimintaa ei sisällytetäisi ympäristölupaan. Tällä on myös huonoja puolia sillä eräissä tapauksissa se johtaisi saman toimintakokonaisuuden osalta kahteen valvovaan viranomaiseen. Luontevampaa olisi että luvittava viranomainen suorittaisi myös toiminnan rekisteröinnin ja myös valvoisi sitä osana lupavalvontaa.

Kunnille oltaisiin antamassa oikeus periä valvontamaksua sen tekemästä ympäristövalvonnasta. Tämä on ratkaisuna myönteinen ja siihen on pyritty jo vuosia. Valvontasuunnitelmakäytännöllä voidaan myös nostaa valvonnan tasoa ja suunnata sitä tehokkaasti.

Ympäristöministeriö
PL 35
00023 VALTIONEUVOSTO

Ympäristönsuojelulain uudistukseen voi tutustua lähemmin ympäristöhallinnon nettisivuilla osoitteessa

<http://www.ymparisto.fi/default.asp?contentid=409298&lan=fi&clan=fi>

Lausuntopyynnössä pyydetään yksilöimään ne pykälät joihin halutaan ottaa kantaa. Pykäläkohtainen lausunto on liitteenä.”

Liite

Kaupunginjohtajan päätösehdotus:

Kaupunginhallitus päättää

antaa asiassa edellä esitetyn ja liitteen mukaisen lausunnon.

Täytäntöönpano: Ympäristöministeriö

Päätös: Hyväksyttiin yksimielisesti.

Otteen tarkastetusta pöytäkirjasta oikeaksi todistaa Joensuussa 18.12.2012.

Toimistosihtööri

Marja Aho

15.11.2012

YM16/400/2012

Jakelussa mainitut

Viite
Hänvisning

Asia
Ärende
LAUSUNTOPYYNTÖ LUONNOKSESTA HALLITUKSEN ESITYKSEKSI YMPÄRISTÖNSUOJELULAIKSI JA ERÄIKSI SIIHEN LIITTYVIKSI LAEIKSI

Ympäristöministeriö pyytää lausuntoanne luonnoksesta hallituksen esitykseksi ympäristönsuojelulain ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi.

Ympäristöministeriö asetti 30.11.2011 hankkeen valmistelemaan ympäristönsuojelulain (86/2000) ja -asetuksen (169/2000) sekä eräiden muiden säädösten uudistamista. Hankkeessa on ohjausryhmä sekä neljä projektiryhmää. Hankkeen nettisivut löytyvät osoitteesta www.ymparisto.fi/yслуudistus. Samasta osoitteesta on saatavissa myös hankkeen yhteydessä tehdyt selvitykset ja linkki kuulemistilaisuuksien aineistoihin.

Pääosa nyt lausunnonle lähetettävästä hallituksen esityksestä on valmisteltu projektissa 1. Lain valvontaa koskevat säännökset erityisesti luvussa 18 on valmisteltu projektiryhmässä 2, suuria polttolaitoksia koskevat säännökset luvussa 13 projektiryhmässä 3 ja luonnonarvoja koskeva ehdotus uudeksi 11 §:ksi projektiryhmässä 4. Hankkeen projektiryhmät eivät ole käsitelleet kattavasti ja yksityiskohtaisesti hallituksen esityksen perusteluja.

Lausuntopyyntö sisältää seuraavat asiakirjat:

- ehdotus hallituksen esityksen yleisperusteluiksi
- ehdotus ympäristönsuojelulakia koskeviksi pykäliksi ja niiden yksityiskohtaisiksi perusteluiksi
- ehdotus muita lakeja koskeviksi muutoksiksi ja niiden perusteluiksi sekä
- ehdotus ympäristönsuojelulain luvanvaraisia ja rekisteröitäviä toimintoja koskeviksi liitteiksi ja perusteluiksi.

Asiakirjat ovat luettavissa ja tulostettavissa ympäristöministeriön [www-sivulta](http://www.ymparisto.fi) osoitteessa www.ymparisto.fi/yслуudistus. Projektin 1 ehdotukseen liitetyt kaksi eriävää mielipidettä ovat osa lausuntopyyntöasiakirjoja samoin kuin projektin 4 ehdotukseen liitetyt neljä eriävää mielipidettä. Projektin 2 ehdotukseen liitetty Elinkeinoelämän keskusliiton eriävä mielipide on kirjattu projektin luovutuskirjeeseen seuraavasti: "Valvonnan tulisi jatkossakin säilyä ensisijaisesti maksuttomana. Jos maksut otetaan käyttöön, maksuja vastaan saatavien suoritteiden tulisi olla selkeästi määriteltyjä ja maksutulot pitäisi voida kohdentaa valvontaresursseihin. Maksulliseen valvontaan siirtyminen edellyttäisi myös uuden hallinnollisen järjestelmän luomista ja lisäksi siten hallinnollisia kustannuksia tuottamatta vielä varsinaista vastinetta valvontaan."

Lausunnonantaja pyydetään kiinnittämään erityistä huomiota ympäristönsuojelulakiehdotuksen lukiin 2 (yleiset velvollisuudet, erityisesti 11 §), 7 (suurten laitosten lupaharkintaa koskevat säännökset, erityisesti 79 ja 81 §), muihin lupaa ja lupaharkintaa koskeviin lukiin 4-6 ja 8 (erityisesti 40, 56, 59, 74, 88 ja 89 § sekä sähköinen tiedottaminen) sekä valvontaa koskeviin säännöksiin luvuissa 18 ja 20 (165, 166 ja 200 §). Ympäristöministeriö pyytää lisäksi lausunnonantajia mahdollisuuksien mukaan toimittamaan lausuntokommenttinsa pykäläkohtaisesti yksilöitynä.

Lausunnot pyydetään toimittamaan viimeistään 7.1.2013 ympäristöministeriön kirjaamoon sähköpostitse (myös word-tiedostona lausuntotiivistelmän laatimisen helpottamista varten) osoitteella kirjaamo.ym@ymparisto.fi.

Lisätietoja antavat hallitussihteeri Jaana Junnila p. 040-197 5165 (jaana.junnila@ymparisto.fi) ja hallitusneuvos Oili Rahnasto p. 050-356 0723 (oili.rahasto@ymparisto.fi), suurten polttolaitosten osalta hallitussihteeri Sini Pietilä p. 040-523 3710 (sini.pietila@ymparisto.fi) ja luonnonarvojen osalta lainsäädäntöjohtaja Riitta Rönn p. 050-405 9028 (riitta.ronn@ymparisto.fi).

Ylijohtaja

Tuula Varis

Hallitusneuvos

Oili Rahnasto

JAKELU

Oikeusministeriö
 Sisäasiainministeriö
 Puolustusministeriö
 Valtiovarainministeriö
 Opetus- ja kulttuuriministeriö
 Maa- ja metsätalousministeriö
 Liikenne- ja viestintäministeriö
 Työ- ja elinkeinoministeriö
 Sosiaali- ja terveysministeriö
 Elintarviketurvallisuusvirasto EVIRA
 Ilmatieteen laitos
 Kuluttajavirasto
 Liikenteen turvallisuusvirasto Trafi
 Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus MTT
 Metsähallitus
 Museovirasto
 Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto VALVIRA
 Suomen ympäristökeskus
 Teknologian tutkimuskeskus VTT
 Terveiden ja hyvinvoinnin laitos THL
 Turvallisuus- ja kemikaalivirasto Tukes

Aluehallintovirastot
 Elinkeino- ja liikenne- ja ympäristökeskukset
 Korkein hallinto-oikeus
 Vaasan hallinto-oikeus
 Helsingin yliopisto
 Itä-Suomen yliopisto
 Lapin yliopisto
 Turun yliopisto
 Espoon kaupunki/ympäristönsuojeluviranomainen
 Helsingin kaupunki/ympäristönsuojeluviranomainen
 Kuopion kaupunki/ympäristönsuojeluviranomainen
 Mikkelin kaupunki/ympäristönsuojeluviranomainen
 Oulun kaupunki/ympäristönsuojeluviranomainen
 Ranuan kunta/ympäristönsuojeluviranomainen
 Saarijärven kaupunki/ ympäristönsuojeluviranomainen
 Siikalatvan kunta/ympäristönsuojeluviranomainen
 Tampereen kaupunki/ympäristönsuojeluviranomainen
 Turun kaupunki/ympäristönsuojeluviranomainen
 Vantaan kaupunki/ympäristönsuojeluviranomainen
 Maakuntien liitot
 AKK-Motorsport ry
 Allergia- ja Astmaliitto ry
 Bioenergia ry
 BirdLife Suomi ry
 Elinkeinoelämän keskusliitto EK
 Elintarviketeollisuusliitto ry
 Energiateollisuus ry
 Hengityслиitto Heli ry
 Kemianteollisuus ry
 Luonto-Liitto ry
 Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
 Metsäteollisuus ry
 Motiva Oy
 Natur och Miljö r.f.
 Suomen Ampumaurheiluliitto ry
 Suomen Kalankasvattajaliitto ry
 Suomen Kuntaliitto
 Suomen luonnonsuojeluliitto ry
 Suomen Moottoriliitto ry
 Suomen Omakotiliitto ry
 Suomen Turkiseläinten Kasvattajain Liitto ry
 Suomen Vesiensuojeluyhdistysten Liitto ry
 Suomen Ympäristöoikeustieteen Seura ry
 Suomen Yrittäjät ry
 Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC r.f.
 Vesilaitosyhdistys
 WWF Suomi
 Ympäristönsuojeluviranhaltijat ry
 Öljyalan Keskusliitto ry
 Ympäristöministeriö
 - hallintoyksikkö
 - luontoympäristöosasto
 - rakennetun ympäristön osasto

Ympäristöministeriö

LAUSUNTO YMPÄRISTÖNSUOJELULAIN MUUTOSesityksestä

Viite: YM16/400/2012

Yleisperustelut

Korjaus HE yleisperusteluihin s. 13. Tekstissä säännöksen alkuperäinen sanamuoto, eli tulisi poistaa molemmat ”vuodessa” sanat. ”Lisäksi ympäristölupa tarvitaan malmin tai mineraalin rikastamiseen sekä kivenlouhimoa tai muuta maanrakennustoimintaan liittyvää kivenlouhintaa varten, kun kiviainesta käsitellään vähintään 50 päivää ~~vuodessa~~. Edelleen ympäristölupa on tarpeen kiinteää tai tietylle alueelle sijoitettavaa murskaamaa varten, jos sen toiminta-aika on vähintään 50 päivää ~~vuodessa~~.”

Pykäläkohtaiset kommentit

10 § Sijoituspaikkaa koskeva säännös on nyt kirjoitettu selkeämmin itse lakitekstiin. Sijoituspaikkaan ja sen soveltavuuteen liittyvän harkinnan selkeämpi korostaminen on oikeansuuntainen ratkaisu. Säännös vaikuttaa myös kaavoitukseen sillä kaavamerkinnän merkitys kasvaa entisestään.

11.2 § kohta 1 Kyseisessä kohdassa on todennäköisesti tarkoitus viitata lakiesityksen 36.2 §:ään toimivaltaisesta viranomaisesta (tekstiin jäänyt voimassaolevan YSL 31.2 §). Määräys on epälooginen kuin sitä verrataan maa-aineslakiin. Maa-aineslain mukaisessa lupaharkinnassa kunta suorittaa vastaavaa harkintaa.

Säännöksen mukaan luonnonarvojen huomioon ottaminen sijoituspaikan valinnassa koskisi vain AVI:n toimivallassa olevia lupia. Riittäviä perusteluja tälle erottelulle ei kuitenkaan ole. Perusteissa vedotaan ainoastaan hankkeiden ympäristövaikutusten eroihin. Luonnonarvojen huomiointi toki korostuu AVI:n toimivaltaan kuuluvien turvetuotantoalueiden ympäristölupaharkinnassa. Kuitenkin myös kuntien toimivallassa olevilla hankkeilla on vaikutuksia luonnonarvoihin. Esimerkiksi maankaatopaikan sijoittumisella voi olla tuhoisia vaikutuksia uhanalaisten lajien esiintymispaikoille. Myös tuulivoimalan ympäristöluvan ratkaisee kunta, kun voimala on ympäristölupavelvollinen naapuruussuhdelain mukaisen haitan takia. Tuulivoimaloihin voi liittyä yhtälailla maisemahaittoja, joita joudutaan arvioimaan.

Eriävät sijoituspaikan soveltavuuden edellytykset AVI:ssa ja kunnissa aiheuttavat tarpeettomasti oikeusjärjestyksen sekavuutta ilman vastaavaa hyötyä. Esitetystä 11.2 §:stä tulisi siis poistaa kokonaan ensimmäinen kohta. Myös 38.2 §, 39.4 § ja 40.4 § voidaan poistaa tarpeettomina.

20 § JoutokäyttökIELLON siirto suoraan ympäristönsuojelulakiin on sinällään hyvä asia. Ongelmaksi tässä saattaa kuitenkin muodostua toimivalta. Luontevaa olisi jos joutokäyntikieltoa muualla

kuin tieliikennelain mukaisilla alueilla valvoisi kunnallinen pysäköinninvalvonta, joka muutenkin suorittaa valvontaa.

31.1 § kohta 4 Säännöksessä on muutettu rekisteröitävän toiminnan luvanvaraisuutta sen ollessa osa laitospäätöksensä kokonaisuutta. Muutoksen jälkeen toiminta säilyisi luvanvaraisena ainoastaan sen ollessa osa teollisuus- ja ympäristöministeriön mukaisen suuren laitoksen kokonaisuutta (liitteen 1 mukaiset hankkeet). Tällä muutoksella on sekä hyviä että huonoja puolia.

Uudistuksen huono puoli on se, että toimintojen lupakäsittely ja valvonta vaikeutuvat niiden hajautuessa eri viranomaisille. Kansallisissa hankkeissa (liitteen 2 mukaiset hankkeet) on sekä valtion että kunnan toimivaltaan kuuluvia hankkeita. On siis mahdollista, että varsinaisen toiminnan ympäristölupaa myöntää AVI ja rekisteröinnin hoitaa kunta. Näin ollen varsinaista toimintaa valvoo ELY-keskus ja rekisteröitäviä osia kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Tämä saattaa aiheuttaa valvonnan päällekkäisyyttä tai pahimmassa tapauksessa jopa valvonnan aukkoja. Epäselvyyttä toimivallasta saattaa aiheutua etenkin valvontatilanteissa, joissa ei voida varmasti todeta mistä toiminnan osa-alueesta haitat aiheutuvat.

Edellä esitetyltä ongelmalta vältytään, mikäli säännöksessä viitattaisiin suuren laitoksen sijasta valtion viranomaisen toimivallassa oleviin toimintoihin. Tällöin AVI:n toimivallassa olevat laitokset säilyisivät kokonaisuutena ELY-keskuksen valvottavina ja rekisteröinti koskisi vain kunnan toimivallassa olevia toimintoja. Säännöksen tulisi kuulua seuraavasti: ”Tämän lain liitteen 3 mukaiseen toimintaan on oltava 99 §:n rekisteröinnin sijaan ympäristölupa, jos toiminta: - - 4) on osa valtion ympäristönsuojeluviranomaisen toimivaltaan kuuluvaa ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa.”

Toinen vaihtoehto ongelman ratkaisemiseen olisi muuttaa rekisteröintiä koskevaa 9 lukua siten, että rekisteröitävän toiminnan ollessa osa valtion toimivallassa olevaa lupavelvollista kokonaisuutta, rekisteröinti-ilmoitus tehtäisiinkin ELY-keskukselle, joka merkitsee sen ympäristönsuojelun tietojärjestelmään ja hoitaisi myös asetuksen valvonnan. Kolmas vaihtoehto on, että rekisteröinti säilyy kunnalla, mutta valvonnan toteuttaisi ELY-keskus.

Pohdittava olisi myös vaihtoehtoa, jossa rekisteröitävä toiminta säilytettäisiin lupavelvollisena myös sen ollessa osa kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen toimivallassa olevaa toimintakokonaisuutta. Kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen toimiessa lupa- ja valvontaviranomaisena sekä ympäristölupavelvollisen että rekisteröitävän toiminnan osalta, ei synny ongelmaa lukuisten eri viranomaisten osalta. Toiminnan jakautuminen erilaisiin hallinnollisiin menettelyihin saattaa vaikeuttaa kokonaisuuden hallintaa, kun toimintakokonaisuuden tietyille osalle annetaan lupamääräykset ja osaa valvotaan pelkän asetuksen perusteella.

Esitetyllä muutoksella on myös myönteisiä vaikutuksia. Esimerkiksi asfalttiaseman sijoituksessa louhosalueelle asia voidaan käsitellä erillisenä rekisteröintinä avaamalla louhoksen ympäristölupaa. Kuten perusteluissa todetaan, toiminnan muutostilanteissa luvan aukkaiseminen on turhan raskas toiminto. Lisäksi lupamääräysten antaminen toimintoista, joita säätelee yksityiskohtainen asetus, on usein täysin turhaa. Näistä syistä, vaikka toimintakokonaisuuden hajauttaminen eri menettelyihin ei ole paras mahdollinen vaihtoehto, ylittävät muutoksesta saavutettavat hyödyt

sen mahdollisesti aiheuttamat haitat silloin kun kyseessä on kokonaan kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen toimivallassa oleva toiminta.

40 § Toimivallan siirto kunnan viranomaiselle on ollut mahdollista jo nykyisessäkin laissa pilaantuneiden maa-alueiden ilmoitusten osalta. Pykälä on sinällään hyvä uudistus sillä varsinkin suurimmissa kunnissa on sellaista asiantuntemusta, jota on mahdollista hyödyntää lupamenettelyissä. Tätä olisi mahdollista soveltaa esimerkiksi eläinsuojien tai pintakäsittelyn osalta.

44 §: Säännöksessä edellytetään lupahakemuksesta tiedottamista myös internetissä. Tämä on hyvä lisävaatimus kuntalaisten tiedonsaannin kannalta. Käytännössä kunnan ilmoitustauluilla kuuluttaminen ei ole tavoittanut kuntalaisia, sen sijaan sähköisen ilmoitustaulun seuraaminen onnistunee useilta kuntalaisilta kotoa käsin ja vie vain muutaman minuutin. Useimmissa kunnissa kuulutusten julkaiseminen kotisivuilla on todennäköisesti ollut käytäntönä jo pitkään.

Sen sijaan koko lupahakemuksen asettaminen nähtäville myös sähköisesti tulee aiheuttamaan lisätyötä kunnissa. Vaikka hakemus toimitettaisiinkin viranomaiselle sähköisesti, tulee hakemuksesta poistaa henkilötiedot ennen tietoverkkoon laittamista. Lisäksi kuntien asiakkaat ovat usein pieniä toimijoita, jotka todennäköisesti toimittavat hakemukset jatkossakin kirjallisina. Työmäärään vaikuttaa ratkaisevasti se seikka, tuleeko tietoverkkoon laittaa pelkkä hakemus vai myös sen liitteet. Usein suunnitellun toiminnan hahmottaminen edellyttää myös liitteisiin tutustumista, mutta joidenkin liitteiden skannaaminen voi olla vaikeaa ellei jopa mahdotonta. Hakemuksen tietoverkkoon lisäämisenä tulisi tästä syystä riittää hakemuksen keskeinen sisältö. Perusteluja tulisi tarkentaa tältä osin.

Vaikka hakemuksen sähköiseen tietoverkkoon lisäämisestä aiheutuu lisätyötä viranomaisille, on siitä saavutettava hyöty kuntalaisten ja asianosaisten tiedonsaannin tehostumisesta niin merkittävä, että muutos on erittäin kannatettava.

85 § Säännöksessä edellytetään ympäristöluvan julkaisemista tietoverkkosivuilla. Kuntien osalta lautakuntien päätöksiin voi tutustua internetissä, eli ympäristölupapäätökset ovat olleet tähänkin asti yleisön ulottuvissa. Toki joissakin kunnissa päätösten liitteitä ei välttämättä ole julkaistu internetissä. Joensuussa on ollut käytäntönä koota myönnetty ympäristöluvat myös listaksi ympäristönsuojeluyksikön sivuille, jolloin lupia ei tarvitse etsiä päätösten joukosta. Säännöksen tosiasiainen toteutuminen vaatisikin luvan julkaisemista sähköisesti sähköisen pöytäkirjan lisäksi ilmoitustaululla tai muulla vastaavalla foorumilla, josta se olisi helposti löydettävissä.

45 ja 86 §: Myös kyseiset pykälät edistävät kuntalaisten tiedonsaantia, mutta vielä tällä hetkellä automatisointi on valitettavan kaukana todellisuudesta. Tähän tulisi kuitenkin pyrkiä mahdollisimman pikaisesti kehittämällä järjestelmiä.

98 §: Säännös keventää menettelyjä jonkin verran etenkin pienten muutosten osalta, joissa kuuleminen voidaan katsoa ilmeisen tarpeettomaksi. Ilmoitustaululla tehtävää 30 vrk ajan tapahtuvaa kuuluttamista ei tarvitse tehdä lainkaan. Ainoastaan 2. momentin tapauksissa vireillä olevasta asiasta tulee kuuluttaa tietoverkkosivuilla, mutta ei lainkaan virallisella ilmoitustaululla. Tässä yksityiskohdassa eriävä sääntely ei liene tarpeen eikä juuri kevennä menettelyjä. Eriävä kuulemismenettely sekavoittaa sekä viranomaistyöskentelyä että kuntalaisia, kun uuden ympäristöluvan

ollessa kyseessä vireilläolosta kuulutetaan sekä verkkosivuilla että ilmoitustaululla, kun taas vähäisemmissä asioissa pelkästään verkkosivuilla. Säätelyä voisi tältä osin yhdenmukaistaa. Mikäli kuulutus laaditaan tietoverkkoa varten, ei ole suuri vaiva toimittaa se myös viralliselle ilmoitustaululle.

Perustelujen mukaan tietoverkko on valittu viestintäkanavaksi sen valtakunnallisuuden ja yleisyyden vuoksi. Tietoverkko on epäilemättä nopein ja helpoin tapa tiedottaa. Tästä syystä voitaisiin harkita onko jo tullut aika luopua ilmoitustaulukuuluttamisesta kokonaan? Ongelmana lienee se, että kaikilla kansalaisilla ei edelleenkään ole mahdollisuutta tai taitoa tietoverkkojen käyttöön. Mikäli ilmoitustaulumenettelystä ei voida vielä kokonaan luopua, tulisi kuulutukset julkaista aina sekä ilmoitustaululla että verkkosivuilla.

Perusteluista ei käy ilmi kuinka kauan 98.2 §:n kuuluttamisen tulisi kestää, eli riittääkö 14 vrk, 30 vrk vai onko kesto jätetty tapauskohtaisen harkinnan varaan. Tähän asiaan voisi ottaa kantaa perusteluissa.

56 § Uusi pykälä selventäisi nykyistä käytäntöä kun toiminnan harjoittajalle määrätään esimerkiksi meluselvitys velvoite. Erityisesti mahdollisuus muuttaa lupamääräystä selvityksen perusteella on hyvä ratkaisu. Vastaavaa on tehty tälläkin hetkellä mutta määräysten lainsäädännöllinen tausta on ollut epäselvempi.

59 § Pykälän soveltaminen tulee olemaan haasteellista. Määräysten antamisen tulisi perustua kohtuullisuuteen ja samalla määräysten pitäisi olla tehokkaita. Yksittäisen viranomaisen mahdollisuus lupamääräysten antamiseen voi olla hankalaa. Paremmalta vaihtoehdolta tuntuisi toimintamalli, jossa tietyille toimialoille pyrittäisiin tekemään selvityksiä materiaalitehokkuuden toteuttamismahdollisuuksista.

74 § Määräys lupamääräysten tarkistamisesta on tarpeellinen, jos ajatellaan että ympäristöluvut myönnetään pääsääntöisesti toistaiseksi. Lupamääräysten tarkistaminen tulisi olla mahdollista myös lyhyemmällä aikavälillä kuin käytännöksi muodostunut 10 vuotta. Kun laki sisältää myös määräyksen asetuksella annettavan tiukemman määräyksen noudattamisesta (90 §), ne täydentävät toisiaan. Lupaharkinnassa tulee kuitenkin huomioida miten tätä määräystä sovelletaan suhteessa uuteen 56 §:ään.

89 § Tekstissä tarkoitettaneen 56 §:ää

165 § Valvontavelvollisuuden kirjaaminen lakiin on lähtökohtaisesti hyvä asia. Yleissäännös on tarpeen siksi että sillä muistutetaan valvonnan tärkeydestä sekä viranomaisia että toiminnanharjoittajia.

166 § Valvontavelvollisuuden toteuttamiseksi laadittava valvontasuunnitelma on hyvä väline toiminnan organisoimiseksi. Vastaavia valvontaohjelmia on jo monella kunnalla olemassa.

Säännöksen mukaan liitteen 1 mukaiset suuret laitokset tulisi tarkastaa 1-3 vuoden välein. Muiden laitosten osalta tarkastuskohteet valittaisiin satunnaisotannalla. Tämä ei ole riittävää valvontaa, eikä täytä säännöllisen valvonnan määritelmää. Kaikki kohteet tulisi tarkastaa tietyin vä-

liajain. Valvonta tulee suhteuttaa resursseihin hyödyntämällä riskiarviointia ja pidempää tarkastusväliä. Liitteen 2 mukaiset laitokset tulisi tarkastaa esimerkiksi kerran 3-5 vuoden välein. Tämän sykliin perustuvat useat jo olemassa olevat kuntien valvontasuunnitelmat. Säännöllisistä tarkastuksista siirtyminen satunnaisotantaan huonontaisi kyseisten toimintojen valvontaa, mikä ei varmastikaan ole ollut esityksen ajatus. Sen sijaan liitteen 1 ja 2 ulkopuolisten toimintojen (eli toiminnot jotka eivät vaadi ympäristölupaa) valvonta voisi perustua satunnaisotantaan. Riskinarviointi on kelpo väline tarkastustiheyden suunnittelussa. Tällä hetkellä esimerkiksi Joensuussa määräaikaisvalvontatiheys on asetettu toimialakohtaisesti, mutta riskiarvioinnin avulla valvontatiheys voidaan asettaa laitoskohtaisesti. Tämä muutos on kannatettava, sillä siinä voidaan ottaa huomioon laitosten kokoerot ja paikalliset olosuhteet, esimerkiksi pohjavesialueille tai asutuksen läheisyyteen sijoittuvia toimintoja valvottaisiin tiheämmin kuin muiden alueiden laitoksia.

Eri viranomaisten suorittaman valvonnan sovittaminen yhteen on hankalaa sillä viranomaisten tietojen vaihtaminen ei nykyiselläkään toimi niin kuin pitäisi. Yhteistoiminnasta tulisi säätää aseuksella ja samassa yhteydessä myös mahdollistaa viranomaisten saamien tietojen luovuttaminen toiselle viranomaiselle. Lisäksi tulisi aseuksella säätää velvollisuudesta ilmoittaa toiselle viranomaiselle poikkeamisista, joita valvonnassa on todettu. Myös eräiden toimintojen osalta on ilmennyt, ettei toiminnan lopettamisesta ole ilmoitettu kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ja asia on tullut ilmi valvonnan yhteydessä. Näitä ovat olleet esimerkiksi eläinsuojat.

186 § Muutos, jossa valitukset tehtäisiin suoraan Vaasan hallinto-oikeuteen, on oikea. Nykyinen tilanne, jossa valitus osoitetaan hallinto-oikeudelle, mutta toimitetaan kuntaan, on sekava ja on aiheuttanut epäselvyyttä. Muutos yhtenäistäisi käytännön muihin hallinto-oikeuksiin tehtävien valitusten kanssa.

Ympäristönsuojelulain edellisessä muutoksessa ilmeisen väärinkäsityksen takia valtion valvontaviranomaiselle annettiin oikeus valittaa kunnan ympäristönsuojelumääräyksistä. Ympäristönsuojelulakia säädettäessä lähtökohta oli ja on lakiluonnoksen mukaan edelleen että määräykset annetaan kunnan paikallisten olosuhteista johtuvista asioista. Käytäntö on osoittanut että valtion valvontaviranomaisen pyrkimyksenä on ollut yhtenäistää eri kuntien määräyksiä omissa lausunnoissaan. Tämä on vastoin lain tarkoitusta.

200 § Mahdollisuus valvontamaksun perimiseen ympäristövalvonnan osalta on hyvä uudistus. Aikaisemmin kunnan muilla lupa- ja ilmoitusvalvontaa suorittavilla viranomaisilla tällainen mahdollisuus on ollut. Maksun sitominen valvontasuunnitelmaan on luonteva ratkaisu. Myönteistä on myös se, ettei valvontasuunnitelmaa esitetä erikseen hyväksyttäväksi valtion viranomaisella, jolla ei voi olla asiantuntemusta kunnan valvonnan suuntaamisesta tai resurssien suuntaamisesta.

Muut huomiot

Pienten pintakäsittelylaitosten lupakynnyksen nostaminen 5 m³ on hyvä linjaus. Nykyisellään asetus ei sisällä minkäänlaista rajaa ja pienten toimintojen osalta lupamenettely on ollut turhan raskas menettely.

Lakiesitys ei sisällä luetteloa siitä mitkä toiminnot kuuluisivat jatkossa AVI:n ja mitkä kunnan luvittaviksi. Tämä olisi ollut tarpeen sillä toimivaltajako antaisi selkeämmän kuvan lakimuutok-

sista. Kun luvanvaraisten laitosten luettelo siirretään lain liitteeksi, olisi ollut luontevaa myös kirjata sama toimivaltajako liitteeseen.

Lupa ja rekisteröintimenettelyjen ulkopuolelle jää edelleen myös sellaisia toimintoja, jotka voivat aiheuttaa ympäristön pilaantumisen vaaraa. Tällaisia ovat esimerkiksi suuret korjaamot ja luparajaa pienemmät eläinsuojat. Näiden toimintojen osalta voitaisiin miettiä rekisteröintiä kevyempää ilmoitusmenettelyä, joka olisi samantyyppinen kuin aikaisemmin jätehuoltolakiin sisältynyt jätehuoltosuunnitelma. (JLe, MKu)